

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος ,αθγκ'(1920).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ
Μικραγιαννανίτου

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

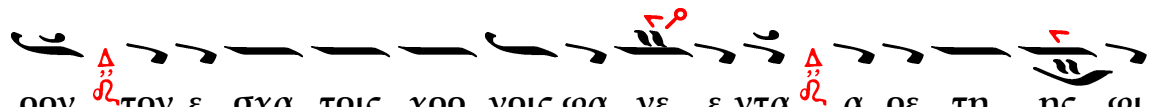
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

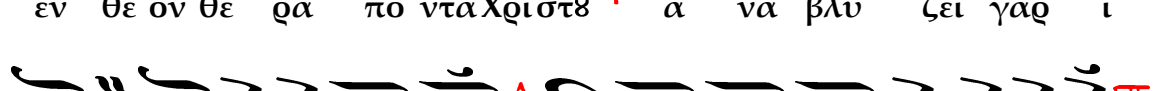
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

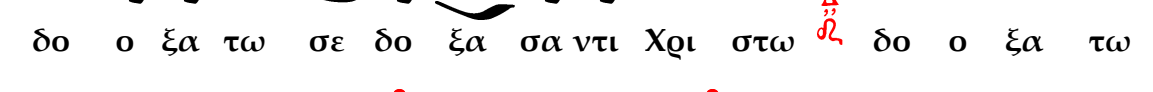
Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο

 ρον τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα α ρε τη ης φι

 λον γνη σι ον Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως

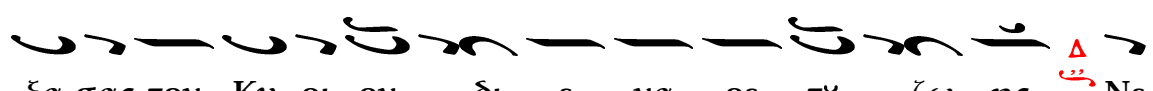
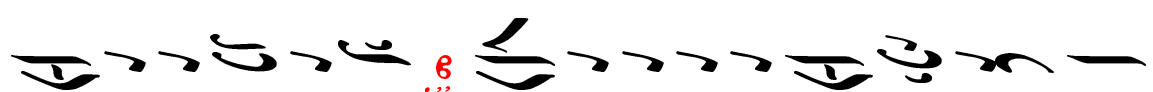
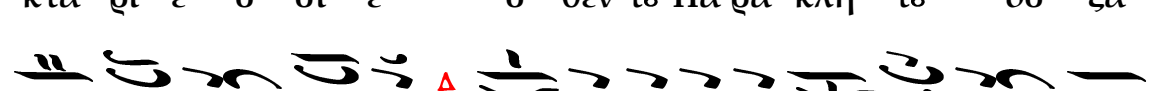
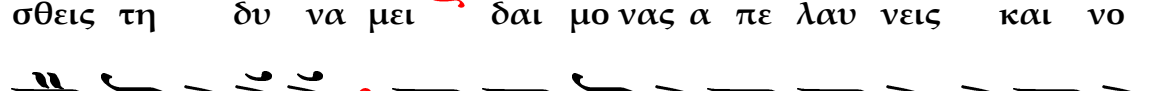
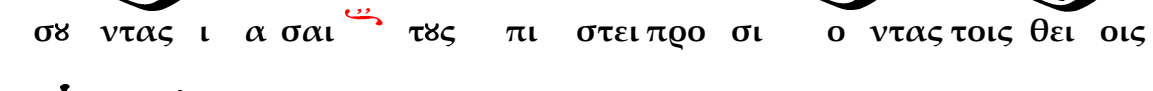
 εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστ α να βλυ ζει γαρ ι

 α α σεις παντο δα πας τοις ευ λα βως κραυ γα ζσ σι

 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω δο ο ξα τω

 σε ε θαυ μα στω σα ντι δο ο ξα τω ε νερ γσ ντι δι

 α σσ πα σιν ι α α μα α τα

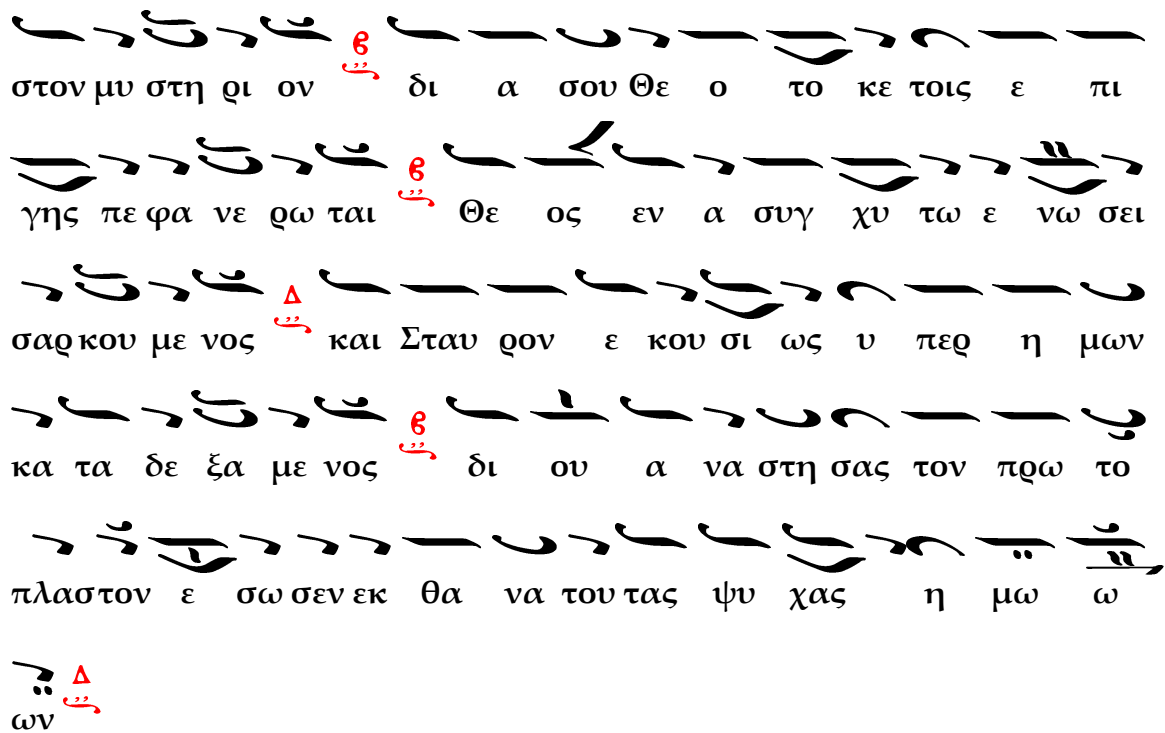
Δόξα. Ἕτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

 Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρχης σοφος δο

 ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τσ ζω ης Νε

 κτα ρι ε ο σι ε ο θεν τσ Πα ρα κλη τσ δο ξα

 σθεις τη δυ να μει δαι μο νας α πε λαυ νεις και νο

 σσ ντας ι α σαι τσς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

 λει ψα νοις σσ

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας ἡμῖν, τῇ
ὀσίᾳ ζωῇ σου, Νεκτάριε ὅσιε, καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἴνεσιν, πάντας
ἡγείρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῦ σὲ δείξαντος,
δεδοξασμένον σε Πάτερ, θαυμάτων δυνάμεσι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ίάσεις δαφιλεῖς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πηγάζει θαυμαστῶς, θεϊκῇ
χορηγίᾳ, ἡ πάντιμος κάρα σου, μυστικῶς κατευφραίνουσα, τῇ τοῦ
Πνεύματος, μυρεψικῇ εὐωδίᾳ, τοὺς προστρέχοντας, μετ'
εὐλαβείας καὶ πόθου, τῇ σῇ Μονῇ Ἄγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἱμάτων ἐξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, τεκοῦσα καὶ ὃ ἦν, μὴ
τραπέντα μηδόλως, παρθένος διέμεινας, μετὰ τόκον τὸν
ἄφραστον· ὅθεν ἅπαντες, τὰ μεγαλεῖά σου Κόρη μεγαλύνομεν,
καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν
τρόπων σου, ὡς προσφορὰν πνευματικὴν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης,
ιαμάτων κρήνην σε ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι,

τοῖς ἁγίοις λειψάνοις σου, τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι καὶ θεῖαν εὐωδίαν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἡ δοθεῖσά σοι σοφία, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐν τοῖς λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. Ὅθεν τῇ Μονῇ τῇ σῇ συρρέουσιν, πλήθη εὐσεβῶν, ἐκ πάσης τάξεως, καὶ οἱ νοσοῦντες ὑγίαν λαμβάνουσι, τῇ ἀντιλήψει σου Ἄγιε, ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν ἁγιάσαντά σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν ὅλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὅλος τῇ θεῖᾳ σου γαστρί, μὴ ἀποστάς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἀχραντε, διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδραμεν, ἄνθρωπος ὁμοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. Αὐτὸν δυσώπει, Θεογεννητορ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

[ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ]

[Ὁ Πολυέλεος· Ψαλμὸς ρλδ' (134). Δοῦλοι Κύριον. Ψαλμὸς ρλε' (135). Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. Εἶτα ἡ ἐκλογή· Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον καὶ λοιποὺς ἱεράρχας.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ὑψολόγηταί σου τὸ ὄνομα...]

* * *

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁρθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής, διδαχῶν θεοφθόγγων ὑφηγητής, δεικνύμενος Ὅσιε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, τῶν εὐσεβῶν ρυθμίζεις, ἐνθέως τὸ φρόνημα, πρὸς θεϊκὴν ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτήριον. Ὅθεν ἐν Αἰγίνῃ, θεοφρόνως ἐγείρεις, Μονὴν σεπτὴν Ὅσιε, εἰς ψυχῶν περιποίησιν θεοφόρε Νεκτάριε, ἐν ᾗ Μοναζουσῶν ἡ πληθὺς, τὰ σεπτὰ σου προσκυνοῦσα λείψανα, εὐλαβῶς ἐορτάζει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μανναδόχον σε στάμναν καὶ λογικὴν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγῇ, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἀχραντε, ταῖς σαῖς φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται· ὅθεν σε παρθένον, ἐν ταύτῳ καὶ μητέρα, Χριστοῦ πανακήρατον, ὀρθοδόξως ἐκήρυξε, Θεοτόκε Πανύμνητε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνῆς, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^θ ^χ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ ^θ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σϝ ϝν τε ϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
 ι ι ϝ ϝ ^θ ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ ^M ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^θ ^χ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{B8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^χ και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ⁸
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ⁸

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μὴ.

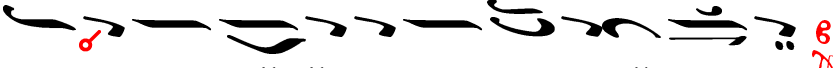
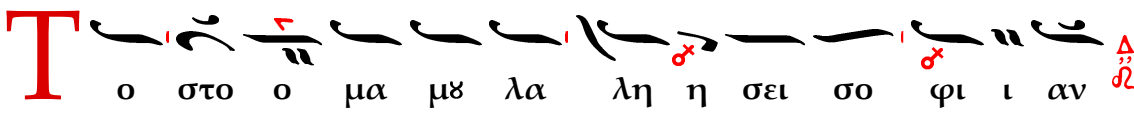
Ἦχος Βου

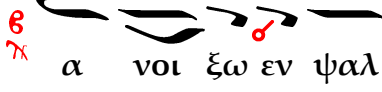
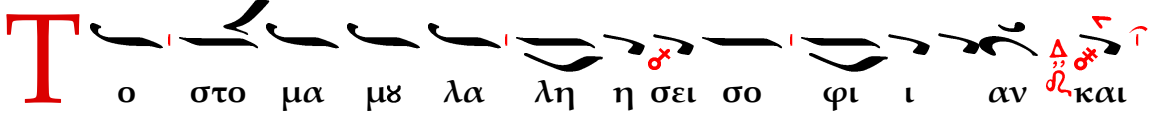
Τ ο στο ο μα μ λ α λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

 οι κα τοι κ᾽ ὄντες την οι κ᾽ με νην
T
 ο στο ο μα μ᾽ λα λη η σει σο φι ι αν
 και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ᾽ συ νε
 σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,

 α νοι ξω εν ψαλ
 τη ρι ι ω το προ βλη μα μ᾽
T
 ο στο μα μ᾽ λα λη η σει σο φι ι αν και
 η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ᾽ συ νε σι ι
 ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

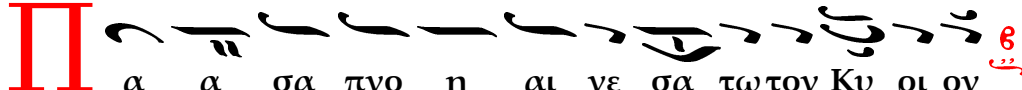
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

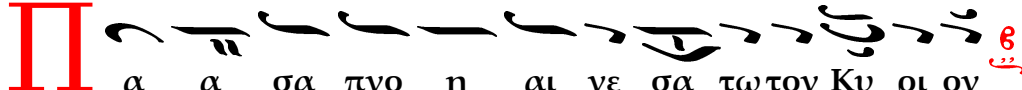
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

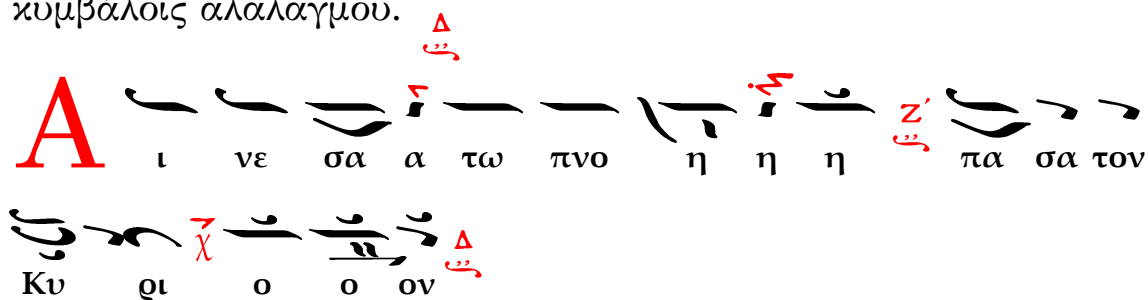
Ἦχος Δι - θ

Π
 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π
 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κδ' 42-47)

(Ζήτηι τῇ Α' Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

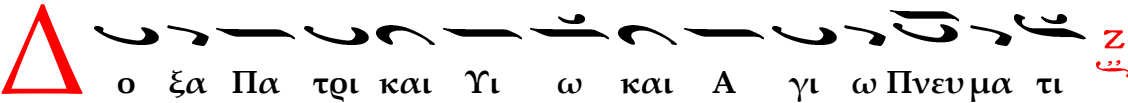
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

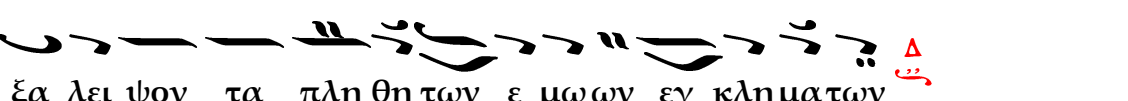
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
 πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
 ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 ῥῡσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
 εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
 καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
 τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
 ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Ταις τῷ Ι ε ρα αρ χῃ πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα των

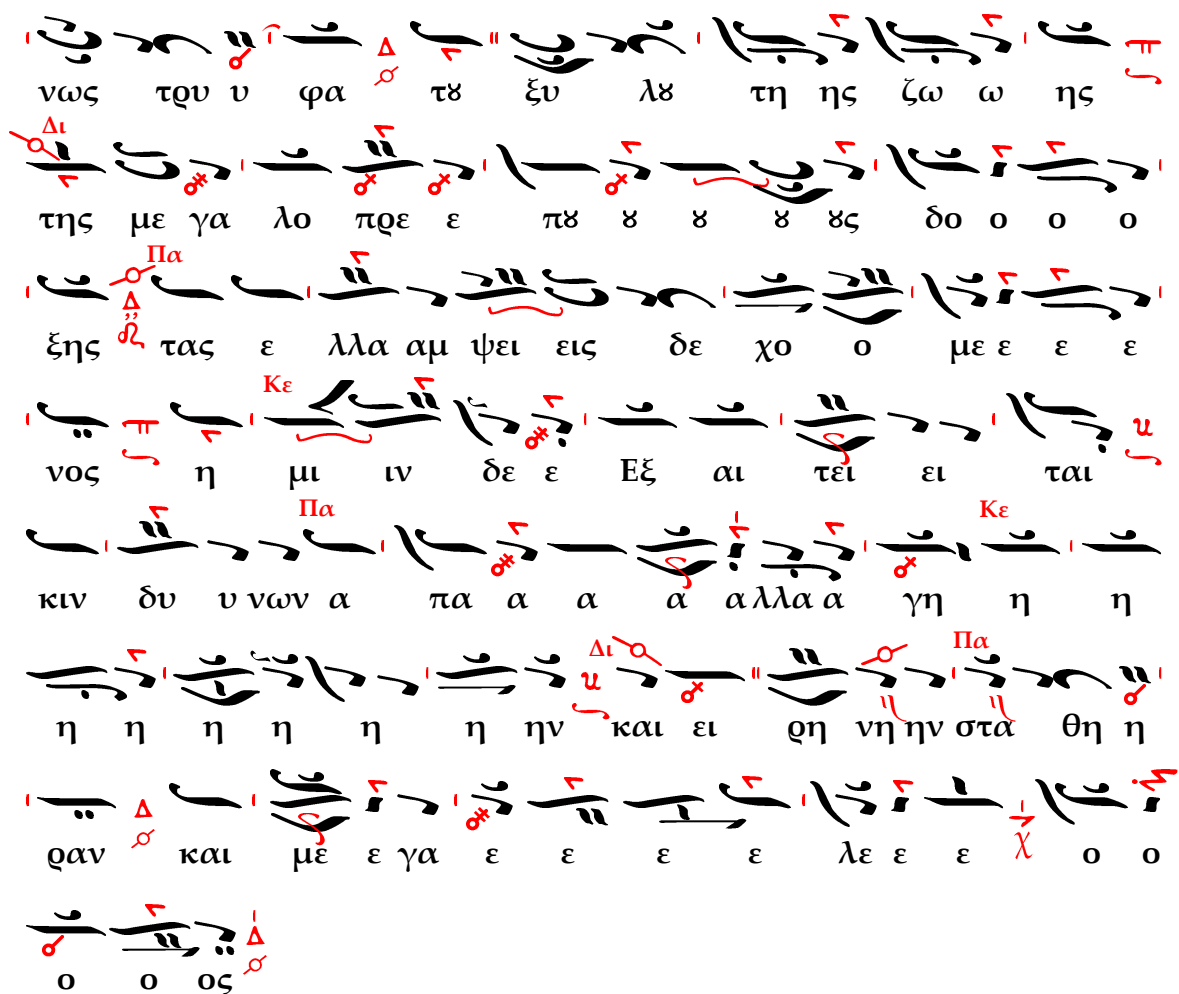
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.
 Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Π Πα ρ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μ ^Π
Σ ^{Πα} η με ε ρον ο θε ο φο ρος Νε κτα ρι
^{Δι} ος το νε ον της Εκ κλη σι ας α γλα α α α
^{Πα} ι ι ι ι σμα τον της α ρε της πε ε ε ρα
 α α να ας δο ο ο μον της προς ς ρα α νς πο
 ρει ει αν ε ε ποι η η σα α α α το και
 εν ται αις των Α γι ων λαμ προ τη η η σι ι ι
 σκη η νω ω ω σας α να κε κα λυμ με ε ε

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς στί
καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χαρᾶς νοητῆς ἀξιώσόν με Κόρη. Γερασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων τὴν ἄβυσσον, σαρκὶ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοι δώρησαι, τοῖς χεῖλεσί μου Ἀγνή, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνήροτος ἄρουρα, Παρθένε ὦφθης, ἀσπόρως βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρῦτανιν, τὸν ἐκ πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς· ὅτι

δεδοξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων αἰνίγματα, προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ πέρας ἔλαβον, Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ Νόμου καὶ σκιᾶς, σαφῶς ἐπλήρωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνθήσασαν ῥάβδον σε ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε προέγραψεν, ἐν θείῳ Πνεύματι· σὺ γὰρ Χριστόν τὸν Θεόν, οἷα περ ἄνθος μυστικόν, ἀφράστως ἤνθησας.

**Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Νεκταρίῳ αἵνεσις τῷ θεηγόρῳ. Γερασίμου.**

Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρεσβειῶν σου, φωτὶ διασκέδασον, καὶ λόγον δίδου μοι, ὥς ἂν ὑμνήσω φαιδρῶς, Νεκτάριε θαυματουργέ, τὴν θείαν μνήμην σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανατείλας, ὥς ἄδυτος, φωτὶ τῶν ἔργων σου, εὐαγγελίου τὸ φῶς, ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστῶς, πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατ' ἵχνος Νεκτάριε, ἀκολουθήσας, ζωῆς καθαρότητι, τοῖς πάλαι ὅσιε, ἀρχιερεῦσι Χριστοῦ, ἴσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὠφθης καὶ μέτοχος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφλέκτως βαστάσασα, σαρκὶ γεγέννηκας, δίχρα τροπῆς καὶ φυρμού, Χριστόν τὸν πάντων ποιητὴν, Παρθένε ἄχραντε.

**Κανὼν δεύτερος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Νέκταρ ζωῆς ἡμῖν Πάτερ δίδως. Γερασίμου.
ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφορηθεὶς βίῳ κρείττονι, τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, ἤδη ἀνέβλυσας, καὶ κατηύφραντας, ἡμῶν τὰς διανοίας, Νεκτάριε ὅσιε, τοῖς σοῖς χαρίσμασι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον αἵνεσιν, ἀγαλλομένη προσάδει σοι, καὶ νέαν πανήγυριν, κροτεῖ σοι Ἄγιε, ἡ ὀρθόδοξος, ἀγία Ἐκκλησία, τῇ σῇ ἀγιότητι, ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Δόξα.

Κοσμήσας τὸν βίον σου, ἀπὸ νεότητος ὅσιε, ἡθῶν τῇ σεμνότητι,

τῆς ἀρετῆς ἐραστής, ὥφθης γνήσιος, καὶ τῆς σοφίας μύστης,
ἐνθέω φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πάντων βασίλισσαν, καὶ ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ὑμνῶν
θείους λόγους σου, ἐκ ταύτης ἔλαβες, σθένος ἄμαχον, καὶ
πειρασμῶν ἐφόδους, ἐν βίῳ ὑπέμεινας, ἀνδρείως Ἅγιε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
ὕψ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν
τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνὴ τοῦ Λόγου ἡ πολύτιμος, τὸ τῆς θείας δόξης ἀγίασμα, ὁ
οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ἐξ οὗ κόσμῳ ἀνέτειλεν, ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος,
ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον,
δίχα φθορᾶς τε καὶ φυρμού, Θεοτόκε ἐκύησας, ζωῆς νέας
ἐγκαινίζοντα, τοὺς νόμους ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρος ἐδείχθης ἀλατόμητον, καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ
οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν ὁρέων καὶ
καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαυΐδ ὁ δίκαιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, τὸ θεοπρεπὲς ἱλαστήριον, τῆς
εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης παράδεισος, ἀνυμνεῖσθω θείους
ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπη θεία ἐκ νεότητος, Πάτερ ἱερῶς στοιχειούμενος,
ἀκολουθήσαι τῷ Χριστῷ, ἡρετίσω Νεκτάριε, καὶ ἐκ πάσης
ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήσεσι Πάτερ τῶν χειλέων σου, στάξεις γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον,
ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶς, δεχομένων τὸν λόγον σου, καὶ
παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, πιστῶς τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχῶν νέον ἀγλαΐσμα, ὥφθης ἱεράρχα Νεκτάριε, ἀγιωσύνην
ἀληθῆ, ἐνδυσάμενος Ὅσιε, πολιτείας καθαρότητι· διὸ εὐφημοῦμέν
σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοαῖσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, τίκεις Θεὸν ὑπερφυῶς, μετὰ σώματος Ἀχραντε, καὶ τῆς Εὐας τὸ κατὰκριμα, ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, τοὺς τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὁσιότητι, Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε, καὶ πλοῦτος θείας χάριτος, τοῖς Αἰγινήταις πέφηνας, θαυμαστωθεὶς θείῳ Πνεύματι.

Δόξα.

Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Μονὴν ὠκοδόμησας σεπτὴν, ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὅσιε, καὶ τύπος θείων πράξεων, ἐν ταύτῃ ἐχρημάτισας, ταῖς μοναζούσαις Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ' ἐμοί, καὶ ἴασαι τὸν καύσωνα, τὸν τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῇ δρόσῳ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα σωθεὶς μεγαλύνω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὅσιε, θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς τὴν ἀγῆρω ζωὴν, καὶ ἁγίων κοινωνὸς ὤφθης Νεκτάριε, μεθ' ὧν πρέσβευε αἰεί, τῷ Παντάνακτι Χριστῷ, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοῖς ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπέρτιμον στάμνον καὶ θεοχώρητον, τὴν ἀειπάρθενον κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν· ὅτι ἐρρύσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁρθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον
Καὶ Ἐκκλησίας τὸ νεόδητον προτείχισμα
Ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ·
Δοξασθεὶς γὰρ ἐνεργείᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος
Ἱαμάτων ἀναβλύζει χάριν ἄφθονον
Τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χριστοῦ
Ἱεράρχα· ζῶν γὰρ ὁσίαν διελθὼν, ἀκέραιος ὅσιος καὶ θεόληπτος,
ἐν πᾶσιν ἐχρημάτισας ἐντεῦθεν παρ' ἡμῶν ἀκούεις·
Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται·
χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ θαμβοῦνται.
Χαῖρε τῶν Ὁσίων Πατέρων ἐφάμιλλος·
χαῖρε Ὁρθοδόξων ὁ θεῖος διδάσκαλος.
Χαῖρε Οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς·
χαῖρε βίβλος θεοτύπωτος πολιτείας τῆς καινῆς.
Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἡμιλλήθης Ἀγίοις·
χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἐχωρίσθης τῆς ὕλης.
Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίστεως τρόπαιον·
χαῖρε σεπτὸν τῆς χάριτος ὄργανον.
Χαῖρε δι' οὗ Ἐκκλησία χορεύει·
χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει·
Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νεκταρίου, μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ
θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἱερᾶς μονῆς
Ἀγίας Τριάδος τῶν μοναζουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος
α᾽ 79κ' (1920).

Στίχ. Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου πίνων,
Νᾶμα Νεκτάριε, ἰάσεων βλύζεις.

Ἄμφ' ἐνάτῃ Νεκταρίῳ ἐκ ῥεθέων θυμὸς ἤρθη.

Οὗτος ὁ νεοφανὴς καὶ περιφανὴς τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ἦν ἐκ Σηλυβρίας
τῆς Θράκης. Ἐγεννήθη τῇ α' Ὀκτωβρίου μηνὸς σωτηρίου ἔτους α᾽ 17
γονέων εὐσεβῶν, Δήμου καὶ Βασιλικῆς καλουμένων, τοῦπικλὴν Κεφαλᾶ,
Ἀναστάσιος ἐν τῷ θείῳ Βαπτίσματι κληθεὶς. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας προετύπου
οἷος ἔμελλε γενέσθαι. Θεῖω γὰρ φόβῳ ἐστοιχειοῦτο, καὶ ἤθεσι σεμνοῖς καὶ
προτερήμασι θεοφιλέσι κατεκοσμεῖτο, ἔρωτι δὲ τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἔσω
παιδείας ἀάτοχος γενόμενος, τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς ἐγκυκλίου γνώσεως
ἐπορίσατο ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν
πόλεων, ἐν ᾗ ὑπομίσθιος ἐπὶ τινι καιρῷ διαγαγὼν, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν

ἐμελέτα ἐν ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων θεοσόφοις δέλτοις, δι' ὧν ἐλαμπρύνετο κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατευθύνων τὰ κατ' αὐτὸν ἀμέμπτως τῷ θείῳ θελήματι. Ἐκ τούτων δὲ συλλέξας ὡς μέλισσα μελουργὸς τὰ καίρια, ἐν οἷς ἡ ὄνησις καὶ ἡ ὠφέλεια ἐμφανεστέρα, κατήρτισεν ἴδιον τεῦχος, ὅπερ προσφόρως κέκληκε «Λογίων θησαύρισμα». Ἐνθεν ἀποδημίᾳ χρησάμενος, ἦλθεν εἰς Χίον, τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος ἄγων, καὶ ἐν τινι χωρίῳ ταύτης, οὗ τὸ ὄνομα Λίθειον, τὴν τοῦ παιδονόμου καὶ παιδαγωγοῦ ἐπωμίσθη ὑπουργίαν, καὶ ἦν διδάσκων τὴν ὧδε νεολαίαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ζήλῳ καὶ εὐσεβείᾳ, τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα καὶ σωτηρίας ἐχόμενα. Ποθὼν δὲ ἐνθέῳ ῥοπῇ τὴν τῶν μοναχῶν ὁσίαν καὶ ἀγγελικὴν διαγωγὴν, προσῆλθεν ἔμπλεως θείου ἔρωτος τῇ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ Νέᾳ Μονῇ καλουμένῃ, ἔνθα περιεβλήθη τῆς ἐν Χριστῷ φιλοσοφίας τὸν τρίβωνα, γενόμενος μοναχός, τῇ ζ' Ἰανουαρίου μηνός, ἐν ἔτει ,αωος', μετονομασθεὶς Λάζαρος· καὶ ὥφθη ἐν τῇ ὁσίᾳ ἀδελφότητι τῆς ῥηθείσης Μονῆς, τύπος πάσης ἀσκητικῆς πράξεως καὶ ἐναρέτου ιδέας, καὶ ἀγαπητός, καὶ ἐράσμιος πᾶσιν, ὡς τὰ ἄνω φρονῶν καὶ ζητῶν. Ἐνθεν ἐνὸς παρεληλυθότος ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ ἁγίου σχήματος περιβολῆς, ἐχειροτονήθη Διάκονος, ἐν ἔτει ,αωοζ', χερσὶν ἱεραῖς τοῦ τότε ἐν Χίῳ ἀρχιερατεύοντος Μητροπολίτου Γρηγορίου, παρ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν Νεκτάριος ἐδέξατο.

Ἐπιποθὼν σφόδρα κάτοχος γενέσθαι πολλῷ πλείονος παιδείας, ὡς ἂν γένηται ἀρτίως κατηρτισμένος ἐν πᾶσι, καὶ διακονήσῃ ἀξίως τῷ Κυρίῳ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος, προτροπῇ καὶ χορηγίᾳ εὐσεβοῦς τινός, οὗ ἡ κλῆσις Ἰωάννης Χωρέμης, ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις, ἤγαγεν εἰς πέρας τὸ πλήρωμα τῆς ἐν γυμνασίῳ καλουμένῳ παιδευμάτων, καὶ εἶτα ἐξ Ἀλεξάνδρου πόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν ἣ ἤδη παρεγένετο, εὐνοίᾳ καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ τότε Πατριάρχου αὐτῆς Σωφρονίου, ἐπανῆκεν ἐν τῷ τῆς Παλλάδος ἄστει, καὶ ἐνθους μύστης τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ὥφθη, φοιτήσας τῇ θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἐνταυθοῖ Πανεπιστημίου. Καὶ ἤδη ἔμπλεως δαψιλοῦς γνώσεως καὶ σοφίας, ὡς ἄριστος μύστης τῆς ἱερᾶς θεολογίας, ἐπανῆλθε τῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου πόλει τῇ κγ' μηνὸς Μαρτίου ἐν ἔτει ,αωπς', ἔνθα κεχειροτόνηται πρεσβύτερος, τῇ δὲ ιε' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους ,αωπθ' τᾶνωθεν ἐπιπνοίᾳ καὶ χάριτι, ὁσίαις χερσὶ καὶ τελετῇ ἁγίᾳ, ἐγένετο ἀρχιερεύς, προχειρισθεὶς Μητροπολίτης τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης κατ' Αἴγυπτον Μητροπόλεως Πενταπόλεως καὶ ἔλαμψεν οἷα λύχνος φαινὸς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λυχνίας, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ῥῆσιν, διαχέων πανταχοῦ τὸ φῶς τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς θύραθεν καὶ θείας σοφίας, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ ἀναστροφῇ καὶ παντοδαπέσι χάρισι διαπρέπων, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἄλλ' ἐπηρεΐα τοῦ τοῖς καλοῖς φθονοῦντος, καὶ τοῖς δικαίοις ἐπιβουλεύοντος ἐχθροῦ, καὶ ἀδίκῳ βουλῇ, ὁ πλήρης ἀγάπης καὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος οὐρανόφρων οὗτος Πατήρ, ἐμάκρυνε, φυγῇ χρησάμενος, τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως, καὶ ἐπανελθὼν τῇ Ἑλλάδι, πρῶτον μὲν, ἐν πολλῇ ταπεινώσει καὶ ἀκτημοσύνῃ καὶ Ἀποστολικῷ ζήλῳ, ὡς ἱεροκῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, εἶτα δὲ ὡς θεόσοφος ὑφηγῆτωρ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας παιδευτηρίου, οὗ ἡ κλῆσις Ριζάρειος Σχολή, ἀνεδείχθη ἐν πᾶσι μέγας, ἐν θεοκλήτῳ ζωῇ καὶ τρόπῳ καλλυνόμενος, ὡς μιμητὴς τῶν πάλαι ἁγίων Πατέρων, καὶ ἀληθῆς θεράπων Κυρίου, καὶ ἐκλεκτὸν σκεῦος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ πλείστους καρποὺς προσήγαγε τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὡς κατάκαρπος φοῖνιξ, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβίδ, πεφυτευμένος ἐν τοῖς

ὑδασι τῶν θείων ἀρετῶν.

Τοῦντεῦθεν, ἀγάπῃ θείᾳ ὅλως πτερούμενος, ἔτι δὲ τὸν ἡσύχιον βίον, ἐφέσει πολλῇ ἐπιζητῶν, ἐπανέστηκε πάντων τῶν ἐν κόσμῳ, εὐρών δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Αἰγίνῃ, ἐν καταλλήλῳ ἐκεῖσε τόπῳ παλαιόν τι Μονύδριον, ἀνωκοδόμησεν αὐτὸ ἐκ βάθρων, τῇ τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου Τριάδος καθιερώσας χάριτι, καὶ τελείαν ἀναδείξας γυναικῶν Μονήν, κόποις καὶ καμάτοις καὶ ἰδρῶσι πολλοῖς, ἔνθα πλείσται σεμναὶ παρθένοι καὶ εὐλαβεῖς γυναῖκες, ἀποταξάμεναι τῶν ἐν κόσμῳ, προσῆλθον καὶ ἐγένοντο μοναχαί, παιδοτριβούμεναι καὶ καθοδηγούμεναι ταῖς ἱεραῖς αὐτοῦ χερσὶ καὶ πατρικαῖς ὑποθήκαις, εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν καὶ θείαν φιλοσοφίαν. Ὁ δὲ θεῖος Νεκτάριος, ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἄγγελος ἐν σώματι· συνεχέσι γὰρ προσευχαῖς καὶ συντόνοις ἱεραῖς μελέταις ἐσχόλαζε· καὶ ἐκάθηρε καὶ καθήgniσε τελείως ἑαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ πάσης ὑλικῆς κατὰ νοῦν ἐμφάσεως, γενόμενος ταμεῖον τῶν δωρεῶν καὶ χαρισμάτων τοῦ Παρακλητοῦ, καὶ πλήρης θείων ἐλλάμψεων· καὶ ἦν τοῖς πᾶσιν ὑπὲρ ἄγαν ποθητὸς καὶ αἰδέσιμος, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν πάντας ὡς μαγνήτης τὸν σίδηρον.

Οὕτω διήγαγε τὴν μακαρίαν ζωὴν ὁ θεῖος οὗτος Πατήρ, ἀναζωγραφήσας ἐν ἑαυτῷ τῶν πάλαι Ἀγίων τὰς ἀρετὰς καὶ χάριτας, ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ χαλεποῖς τούτοις καιροῖς. Ἀσθενήσας δὲ μικρόν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ 9^ῃ Νοεμβρίου μηνός, ἐν ἔτει ραϋν', ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσηλευτηρίῳ, φέροντι τὴν κλησιν «Ἀρεταίειον», τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος μετηνέχθη ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ. Ὁ θεῖος Νεκτάριος, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ Θεοῦ χαρίσμασιν, εἴληφε καὶ τὸ θαυμάσιον θαυματουργεῖν ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ. Πάμπολλα δὲ εἰσὶ τὰ θαύματα, ἅτινα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ἀσθενοῦντας θεραπεύων, δαίμονας διώκων, τοὺς ἐν κινδύνοις διασώζων, πολλοῖς δὲ καὶ φαινόμενος ὄψεσιν ἀγίαις, καὶ πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ὡς ἡ δέλτος τῆς κατ' αὐτὸν ὁσίας ζωῆς διεξοδικῶς ἱστορεῖ.

Τῷ σωτηρίῳ ἔτει ραϋν' τῇ β' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, ὧν ἡ ἄρρητος καὶ οὐράνιος εὐωδία, ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα κατὰ τὴν θείαν ῥῆσιν, ἐξιστᾷ καὶ εὐφραίνει καὶ ἀγιάζει τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας τῇ εὐαγγελίᾳ αὐτοῦ Μονῇ. Πλείστα δὲ συντεταχώς, τῇ ἄνωθεν ἐπινεύσει, συγγράμματα καταλέλοιπε αὐτὰ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς πλοῦτον οὐράνιον καὶ πυξία θεόγραφα, μυσταγωγοῦντα ἡμᾶς βίου λαμπρότητα, πίστεως ἀκρίβειαν, ἡθῶν καθαρότητα, καὶ εἴ τι καλὸν καὶ ὠφέλιμον, πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου. (~†284-305)

Στίχ. Ἰπποῖς πρὸς Θεὸν Ὁνησιφόρε τρέχων
ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὦ Ἀθληταί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῖς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης. (†492)

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιούται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, ἐν Πάρῳ ἀσκησάσης. (†881)

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,

Κτίστη Θεῷ πρόσσεισι νύμφη παγκάλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν, Εὐστολίας (†610) καὶ Σωπάτρας (†625).

Στίχ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.
Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματος τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντωνίου. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς θεὸν πλάνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει.
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Ναρσῆς καὶ Ἀρτέμων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ναρσῆς σὺν Ἀρτέμονι ἐκκοπεῖς ξίφει,
Σὺν Ἀρτέμονι λαμβάνει καὶ τὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†407)

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὅς, κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης, Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†987)

Στίχ. Ἐκκλησία σοι Συμεὼν, ὄφλει χάριν,
Ὑπὲρ μεταφράσεως Ἀγίων βίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος (†991) καὶ Νεόφυτος (†1118), οἱ κτήτορες τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐθύμιον συνάμα τῷ Νεοφύτῳ,
Τιμῶ, κτίσαντας τὴν Μονὴν Ἀρχαγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ φρικτοῦ θαύματος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοῦπηκόου τοῦ γενομένου ἐν τῇ ἐν Ἄθῳ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, ὅτε ἡ σεβασμία εἰκὼν αὐτῆς ἀναφωνήσασα ἐπιτιμητικῶς, ἐπάταξεν ἄορασίᾳ τὸν ἀμελῆ τραπεζοκόμον Νεῖλον, τὸν διὰ φωτιστικῶν δαδῶν εἰκῇ διερχόμενον καὶ διὰ τῆς αἰθάλης ἀμαυροῦντα δεινῶς τὴν καθαρωτάτην αὐτῆς μορφήν.

Στίχ. Γοργῶς ἀκούεις πιστῶν, Ἀγνή, αἰτήσεις·
Γοργῶς αὐτοῖς ἐπιβραβεύεις δωρεάς.
Γοργοῦπήκοος φθέγγετο Εἰκὼν ἀμφὶ ἐνάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὁνησιφόρου, τῆς

Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1148)

Στίχ. Ὁνησις μόνη ἦν τῷ Ὁνησιφόρῳ,

Ὅπισω τρέχειν τοῦ γλυκέος Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀγριππίνου (Agrippinus),
ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας. (β' ἢ γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρσίνου (Ursinus), ἐπισκόπου
Ἀβαρικοῦ (Avaricum, Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βενινίου (Benignus, Benen),
ἐπισκόπου Ἀρμάγης (Armagh) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†468)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πάβωνος (Pabo), κτίτορος τῆς
μονῆς κληθείσης ὕστερον Λλάνβαβο (Llanbabo), ἐν Ἀγγλεσέῃ
(Anglesey) τῆς Οὐαλίας. (~†510)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βιτόνου (Vitonus, Vanne,
Vaune), ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ.
(~†525)

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

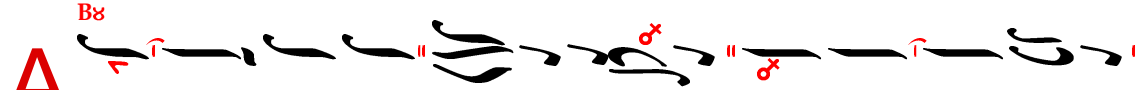
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος Βου

ὥδ' ἁ'

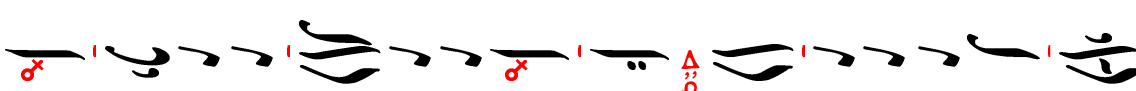

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε ται

Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι

δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων

B8 και α σω γη θε με νος ταυ της την ει σο δον

ὥδ' ἁ'

T ους σου ους υ μνο λο γ8ς Θε ο το ο κε

η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκε ρο τη

σαν τας πνευματικόν στερεώωσόν καντησε
 πτηεισοδωσάστε φανών δοξήσαξιώσον

ὥδὴ δ'

την ανεξιχνίασον θεαν βλαήν της
 εκ της Παρθενωσας κωσεως στυψι
 στω ο ο προφητης Αββα κωκατανωων ε
 κραυγααζε δοξατηδυναμεισ Κυριε

ὥδὴ ε'

ξεστητασυνανταεντησεπτηει
 σοδωσασυυγαααπειρογαμε Παρθενω
 νεενδονεισηηλθεσεντωναωωτ
 Θεωσωςπερκαθαρωτατοςναος πασι
 τοι οισυμνησι σεσωτηριιανβραβευο

ντα

ὥδὴ ς'

την θεαν ταυτην και παντιμον τε ληντες εορ
 την οι θεοφρονες της Θεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθεν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελατρευσαν τηκτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερυμνηητε ο των πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητο ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο το οκος της Θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πδ μενος νυν δε ε νεο γδ με ε
 νος την οι κδ με νην α πασαν αγειρει
 ψα αλ λδσαν τον Κυρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τδς αι
 ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ 2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε χ

Τ B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε χ

2 χ B8
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησ αυ τ8 ε χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ ε χ σι με πα σαι αι γε νε αι ε χ

Τ B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε χ

3 χ B8
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

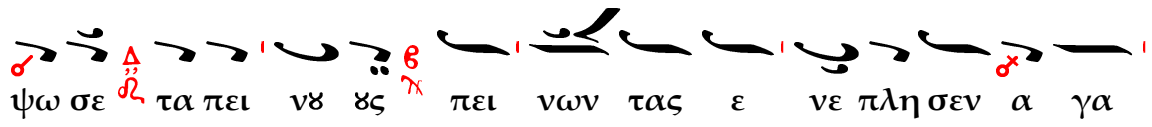
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ **E**^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ **K**^{B8} αι λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

 ψω σε ^Δ τα πει ν⁸ ς⁶ πει νων τας ε νε πλησεν α γα

 θω ων ^Ζ και πλ⁸ τ⁸ ς⁸ τας ε ξα πε στει λε κε

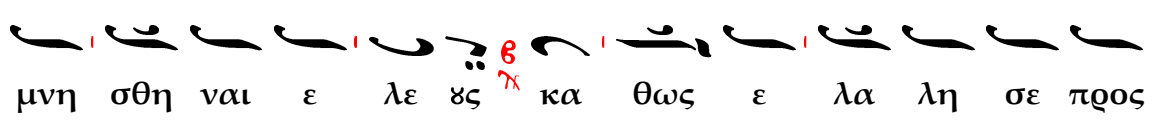
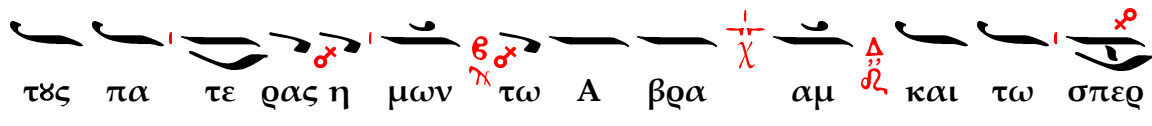
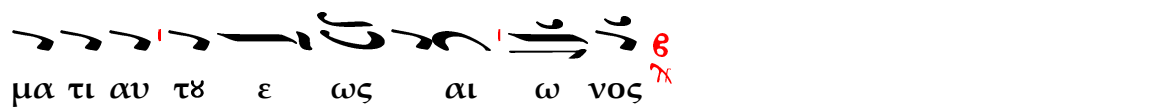
 ν⁸ ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ⁶ την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶

6 ^χ ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ⁸

 μνη σθη ναι ε λε ς⁶ κα θως ε λα λη σε προς

 τ⁸ς πα τε ρας η μων ⁶ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ

 μα τι αυ τ⁸ ε ως αι ω νος ⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ⁶ την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶

ὥδῃ θ'

Α' πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δσ χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Η' Εκ κλη σι α Α γα α λλσ και α δε
α σμα τα και να τον σον Υι ον ευ φη μσ σα
και ι ε ρο ον νυμ φα γω γον Νε κτα ρι ον τον αρ
τι ι ως η γι α σμε νο ον φα νε ντα

Ὅμοιον.

Θ' ε ο πρε πως βι ω ω σας ε με γα λυν
θης θαν μα στως Νε κτα ρι ε Ι ε ραρ χα πα

ρα τὸ παντων Ποιητὴ πηγῆ θάυματων
γαρ ὡς φθῆνῃ των λειψάνων σθεθηκη

Θεοτοχίον.

Θεοχαριτωτε Κοορηι κετε ευ
διαπαντος τον σον Υιον και Δεσποτην και
πολυεσπλαγχνον Θεον ρυεσθαι πασης ης α
ναγκης τς ευσεβεις Θεεοτοκε

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠ Παφ

Πασα πνοη αινεσα ατω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αινειτε τον Κυ ριον εκ τω ωων
ουρα των αινειτε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Αινειτε αυ τον παααντες οι Ααγγελοι
οι οι α αυ του αινει ει ει τε αυ τον
πασαι αι δυνααμεις αυ του ου Σοι πρε ε ε

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀσματικῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν, Νεκταρίου τοῦ θείου, τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, τῶν ἱαμάτων ταῖς χάρισι θαυμαστῶς, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, ὡς ἄλλη καθορᾶται, Σιλῶαμ κολυμβήθρα· νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, καὶ ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεὶ, ἐνεργεῖα τῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου, ὦ Ζωοδότα Σῶτερ; ὅτι δέδωκας ἤδη, στύλον καὶ ἐδραῖωμα ἀρρύαγές, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ σου, τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ὁσίως σοι λατρεύσαντα.

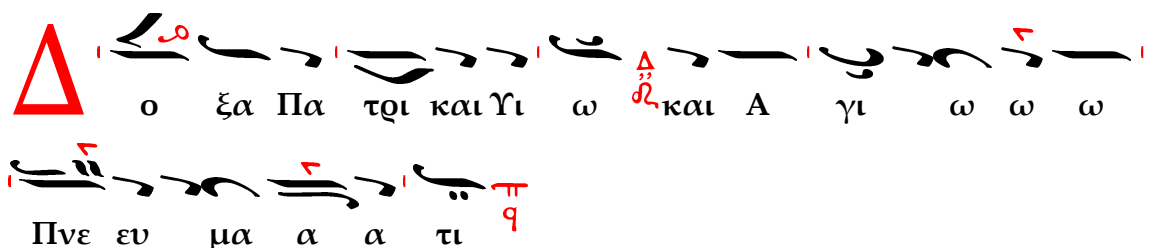
Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὑπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ πλήρους, κατὰ τὴν θείαν φωνήν, ἡ εὐωδία πέλει, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, Νεκτάριε τρισμάκαρ τῶν εὐσεβῶν, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσα· ὅθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θείαν χάριν μακαρίζει σε.

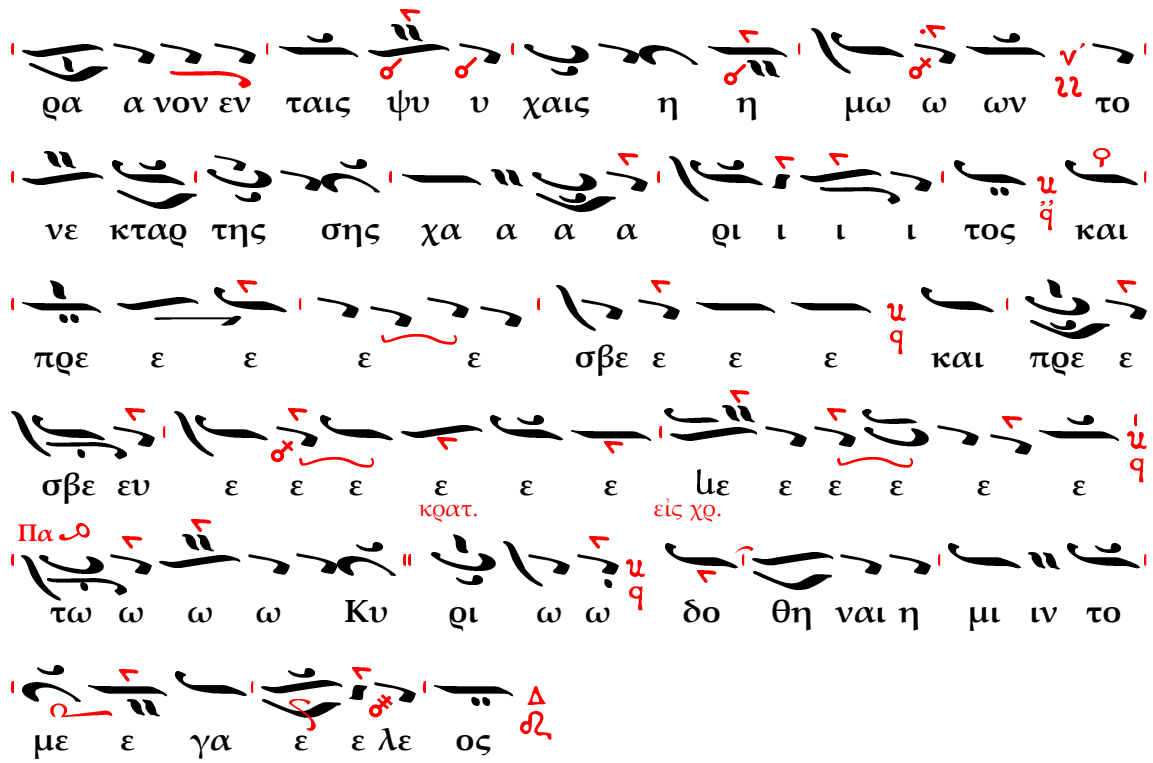
Δόξα.

Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

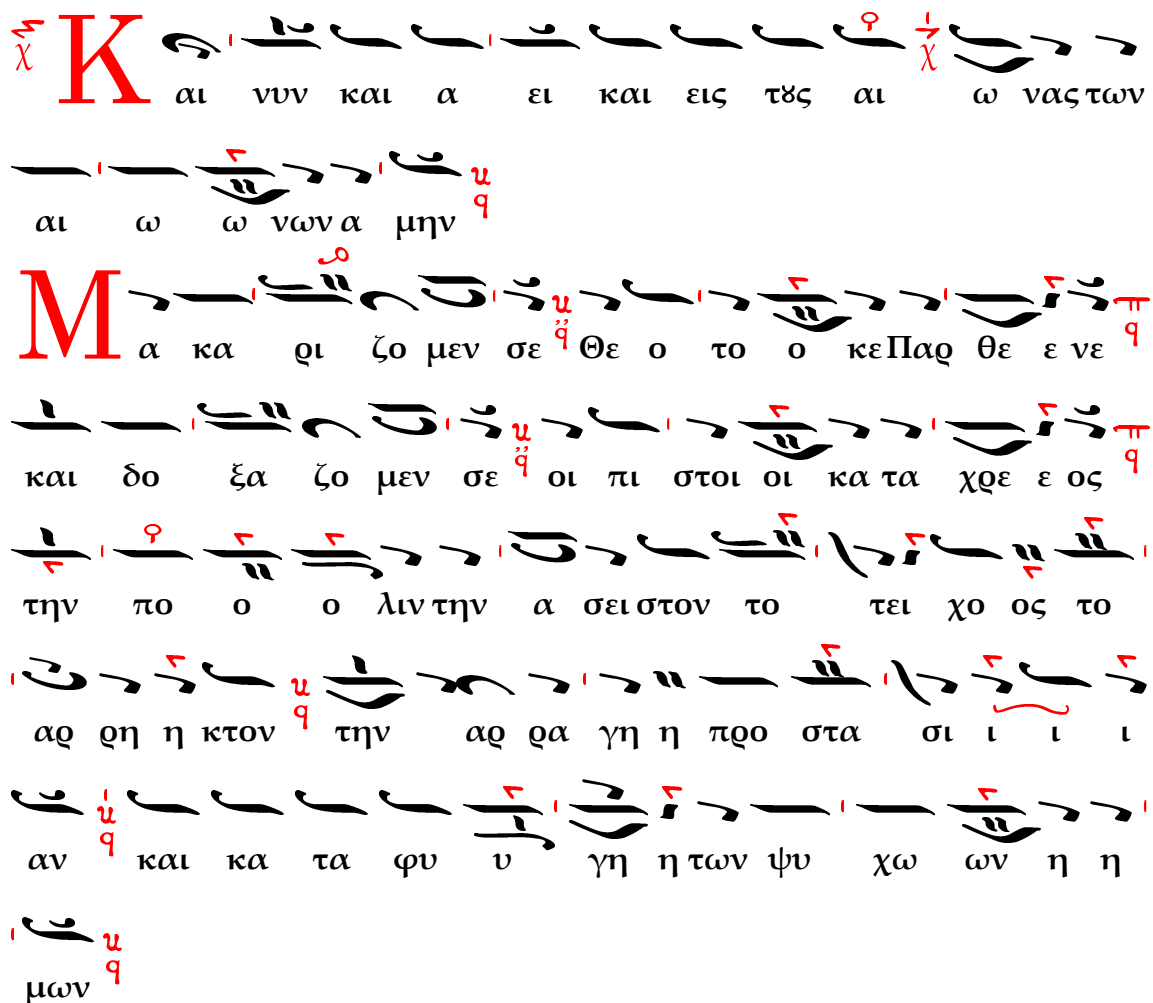

Ο ^{Πα} ο σι ι ι ε ε Πα α τερ με
 λε ε την θει ς νο ο ο ο μϛ ^{Κε} το ον βι
 ον ποι ς ς ς ς με ε ε ε νος ^{Δι} των πα λαι
 α α γι ι ων ^{Πα} την ζω ην ε χα ρα α κτη η
 η η ρι ι ι ι σας ^{Κε} το γαρ φρο νη η μα της
 σα αρ κος υ πο τα α ξας τω πνευ μα α τι ^{Κε} χρη
 στο ο ο τη τα ε ποι οι οι οι η η η η σας
^{Πα} και ο σι ο τη τα ημ φι ι α α σω ^{Δι} ως Ι ε
 ραρχης θε ε ο σο φος ^{Πα} και της α ρε τη
 ης α α λη θης ερ γα α α α της ^{Κε} ο ο
 ο ο θεν λα αμ πρω ω ως ^{Πα} πα ρα Θε ς ς ς
 ς ε ε δο ξα α α α σθης ^{Πα} και ι α μα α
 α α τω ων κρη η η νη η των λει ψα νων σϛ
 σο ρος ε ε δει ει χθη ^{Δι} τη τϛ Πα ρα κλη η
 τϛ ς ε πι σκι α α α α σει ^{Κε} αλλ ω ω
 Νε ε κτα ρι ε μα κα α α ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε

δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α

την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κο ο σμ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠ μα τα Σὺ ^u (τρίς) ^{q̣}

Κ ^φυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν ^φ

γε νε α και γε νε α ^{v'} ²² ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{v'} ²² ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι ^u ^{q̣}

Κ ^φυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{v'} ²²

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος ^φ

μου ^u ^{q̣}

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^u ^{q̣}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^u ^{q̣}

Α ^{v'} ²² γι ος ο Θε ος ^{v'} ²² Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v'} ²² Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^u (τρίς) ^{q̣}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^u ^{q̣}

Κ ^φαι νυ υν και α ει ^{v'} ²² και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ἀσματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{u q̇} A α α α

γι ι ος I ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} A γι ος A α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q̇}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^{Δι-Θ}

O σι ως ε βι ω σας ως I ε ραρχης σοφος ^ε δο

ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τς ζω ης ^Δ Ne

κτα ρι ε ο σι ε ^ε ο θεν τς Πα ρα κλη τς δο ξα

σθεις τη δυ να μει ^Δ δαι μο νας α πε λαν νεις και νο

σς ντας ι α σαι ^ε τς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

λει ψα νοις ^χ σς ^Δ ^ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

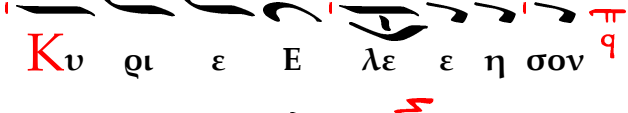
Ἦχος πλ' Νη ς

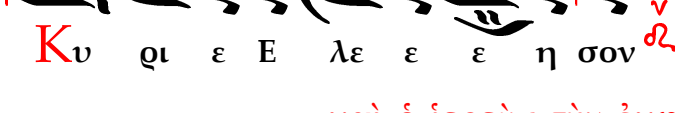
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

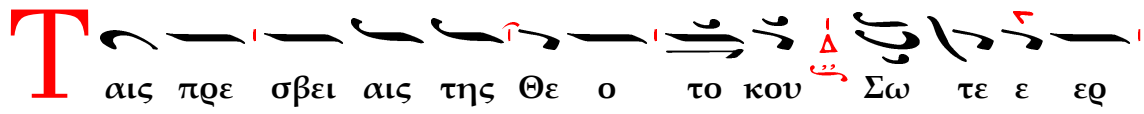
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

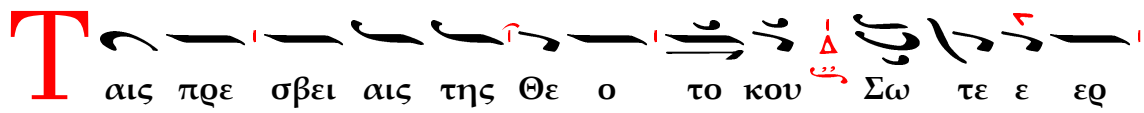
Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος 6 Πα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
 (ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
 ρον τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα α ρε τη ης φι
 λον γνη σι ον Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστ8 α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις παν το δα πας τοις ευ λα βως κραυ γα ζ8 σι
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι Χρι στω δο ο ξα τω
 σε ε θαυ μα στω σα ντι δο ο ξα τω ε νε ρ γ8 ντι δι

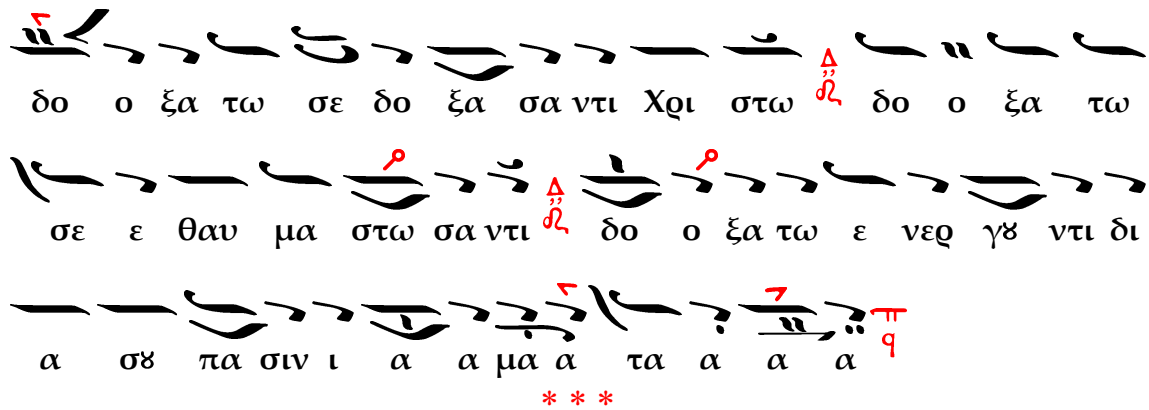
α σὺ πα σιν ι α α μα α τα π 9

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ριὰ' 1)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον Δ 9 τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα Δ 9 α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον π 9 Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι Δ 9 ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῶ π 9 α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παντο दा पास Δ 9 τοις ευ λα βως κραυ γα ζῶ σι π 9
δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στῶ Δ 9 δο ο ξα τω
σε ε θαυ μα στῶ σαντι Δ 9 δο ο ξα τω ε νερ γῶ ντι δι
α σὺ πα σιν ι α α μα α τα π 9

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
ρον Δ 9 τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα Δ 9 α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον π 9 Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι Δ 9 ως
εν θε ον θε ρα πο ντα Χριστῶ π 9 α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις παντο दा पास Δ 9 τοις ευ λα βως κραυ γα ζῶ σι π 9

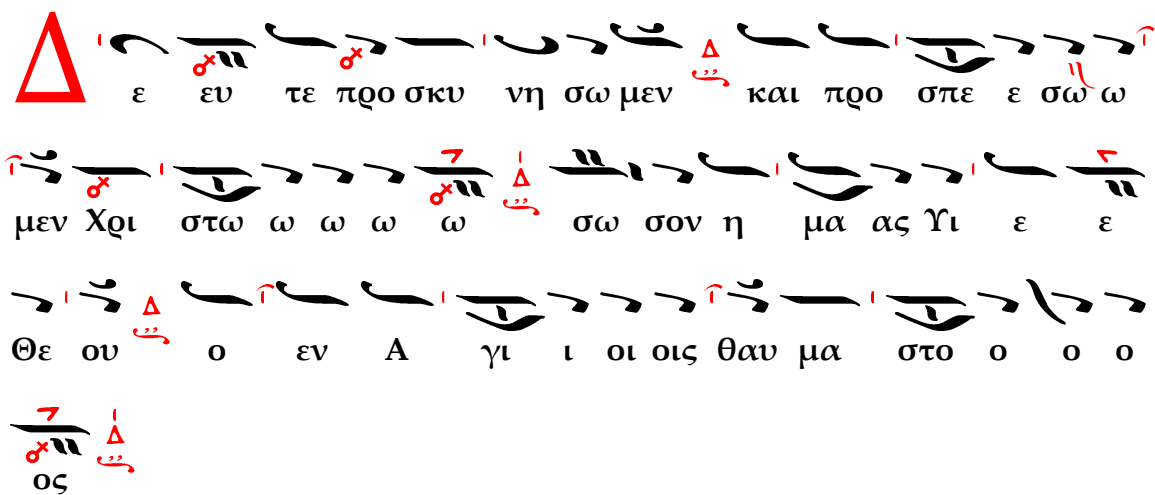

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

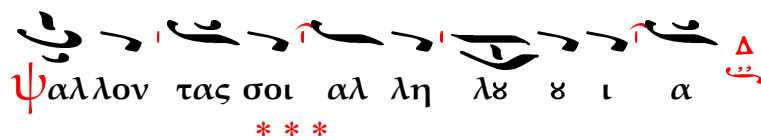
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - ς

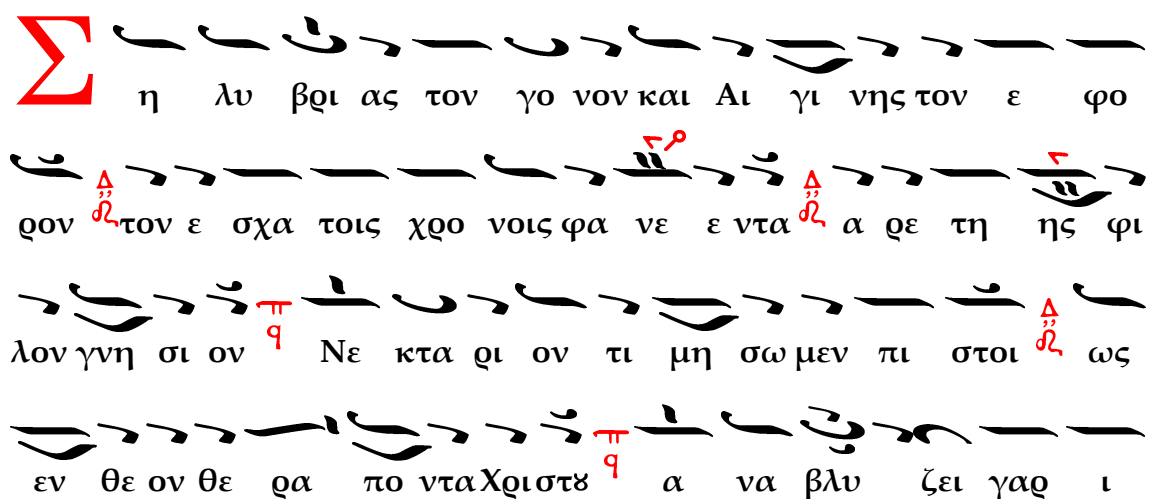

ὁ β' χορός:

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πα ρ

 α α σεις παντο दा पास ^Δ τοις ευ λα βως κραυγα ζσ σι ^π

 δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο ξα τω

 σε ε θαν μα στω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γσ ντι δι

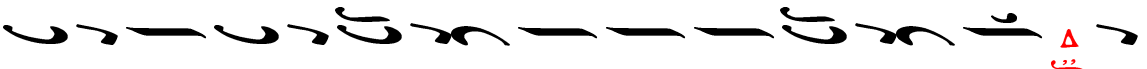
 α σσ πα σιν ι α α μα α τα ^π

 Ἑτερον.

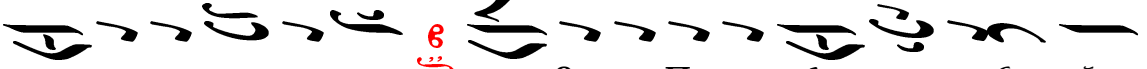
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^Δ Δι-Θ

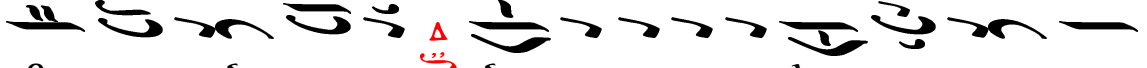
 Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρχης σοφος ^ε δο

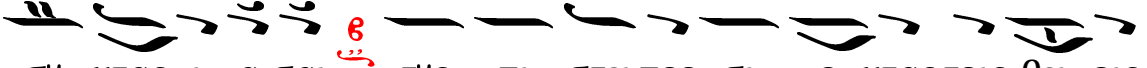
 ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τσ ζω ης ^Δ Νε

 κτα ρι ε ο σι ε ^ε ο θεν τσ Πα ρα κλη τσ δο ξα

 σθεις τη δυ να μει ^Δ δαι μονας α πε λαν νεις και νο

 σσ ντας ι α σαι ^ε τσς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις

 λει ψανois σσ ^ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ^{Πα} Νη

 Ο ^{Νη} ρ θο δο ^{Πα} ξι ι ^{Νη} ας ^{Πα} το ον ^{Νη} α στε ^{Πα} ρα τον

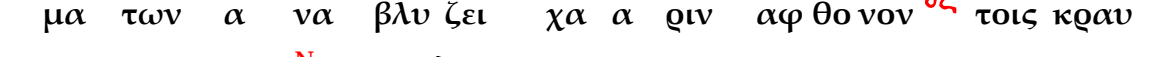

 νε ο ^{Νη} φωω τον ^{Πα} και Εκ κλη ^{Νη} σι ι ^{Πα} ας ^{Νη} το ο νε

 οδ μη τον προ τει χι ι σμα α νυ μνη σω μεν καρ

 δι α ας εν ευ φρο συ νη δο ξα σθει εις γαρ

 ε ε νερ γει α τη τϑ Πνευ μα α τος ι α

 μα των α να βλυ ζει χα α ριν αφ θονον τοις κραυ

 γα ζϑ ϑ σι χαιροις Πα α τερ Νε κτα α ρι ι ε

Καὶ νῦν.

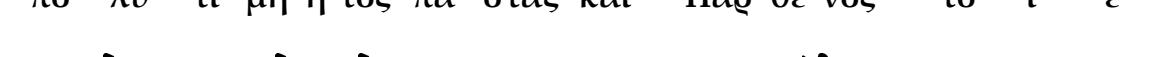
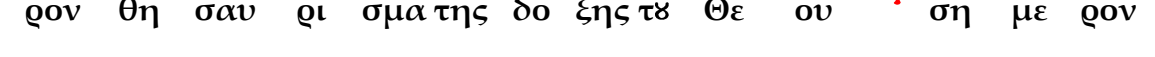
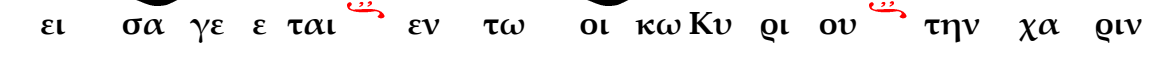
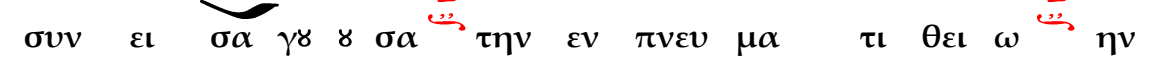
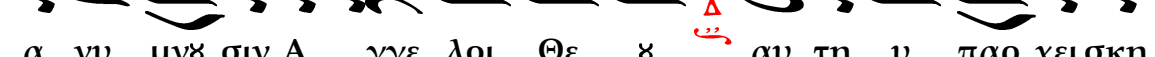
Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ ἕως κέ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

 Ο κα θα ρω τα α τος να ος τϑ Σω τη ρος η

 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε

 ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τϑ Θε ου ση με ρον

 ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν

 συν ει σα γϑ ϑ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην

 α νυ μνη σιν Α γγε λοι Θε ϑ αυ τη υ παρ χει σκη

 νη ε πϑ ρα νι ο ο ος
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

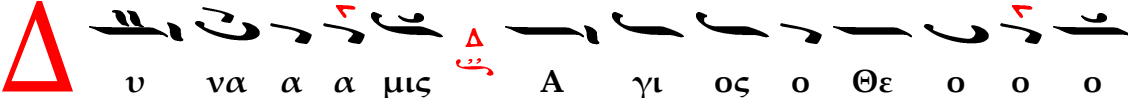
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

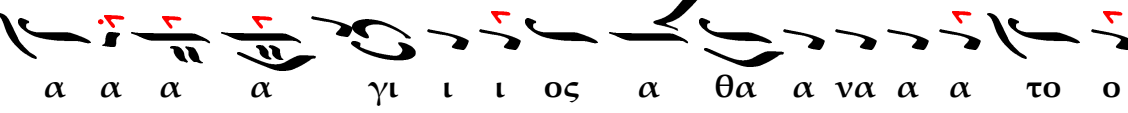
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

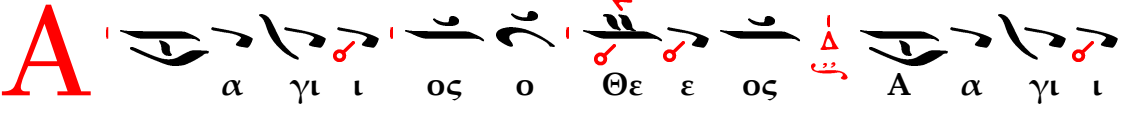
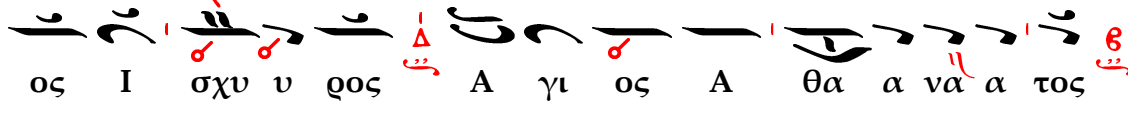
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

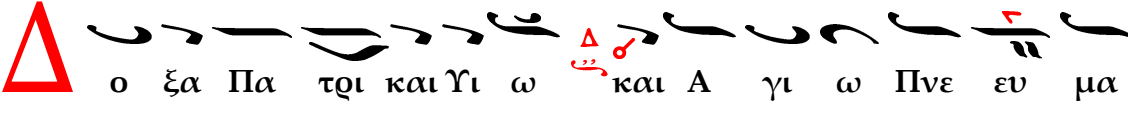
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

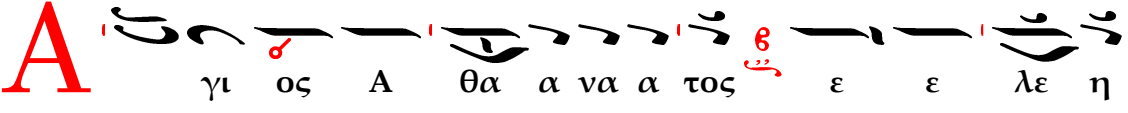
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

 τι

 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μην

 γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μς

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους (ε' 8-19).

(Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

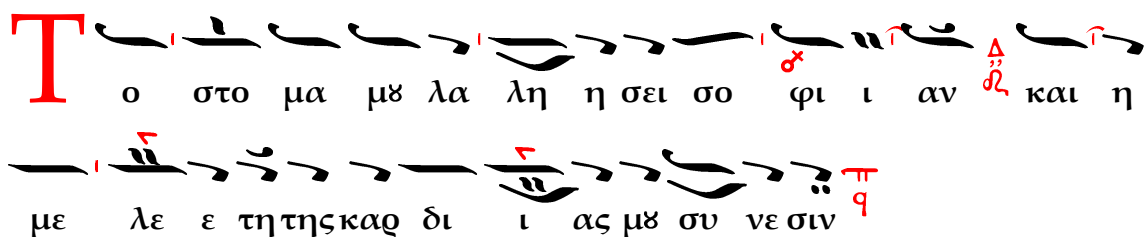
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ 4)

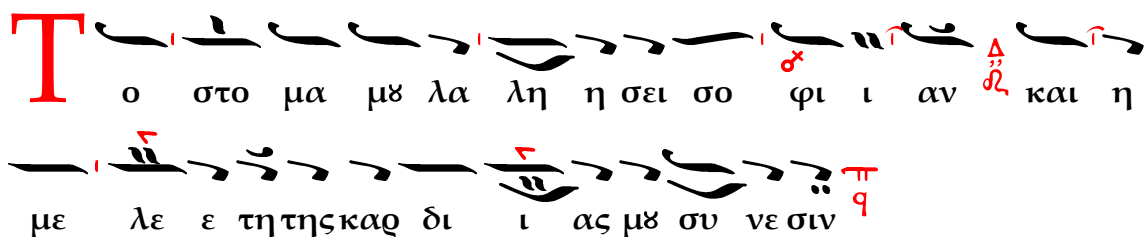
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

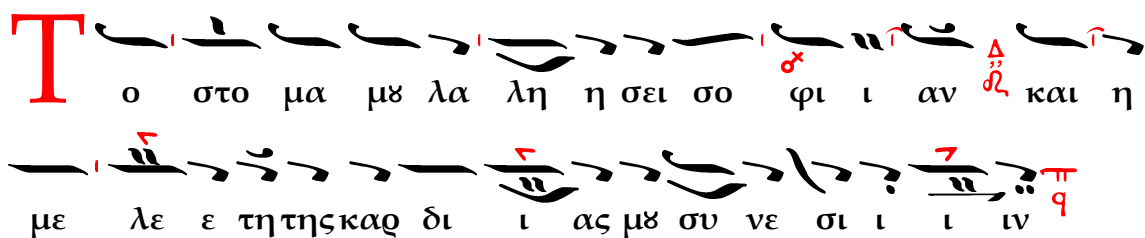
Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάυσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς λς’.

Ἦχος Δι-Θ

Α λλη λθ ι ι α Α α λλη η λθ ς ς ς
ι ι ι ι α Α α α αλ λη η λθ ς
ς ς ς ς ς ι ι α α α

Στίχ. α’. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, και η γλωσσα

αυ τθ λα α α λη η η σει κρι ι σιν

Α λλη λθ ι ι α Α α λλη η λθ ς ς ς
ι ι ι ι α Α α α αλ λη η λθ ς

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και η κλη

 ρο νο μι α αυ των εις τον αι ω να ε ε σται

A λλη λ8 i i α A α λλη η λ8 8 8 8

 i i i i α A α α αλ λη η λ8 8

 8 8 8 8 8 i i α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

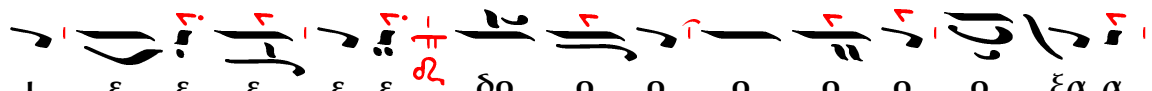
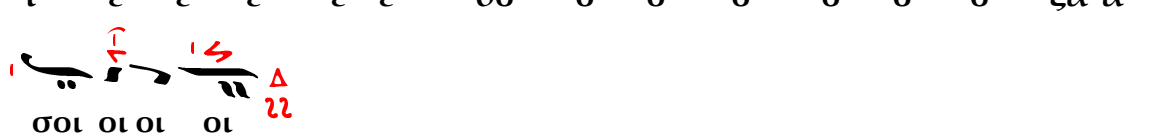
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 25, ε' 1-12).

(Ζήτηι τῇ Γ' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἵπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

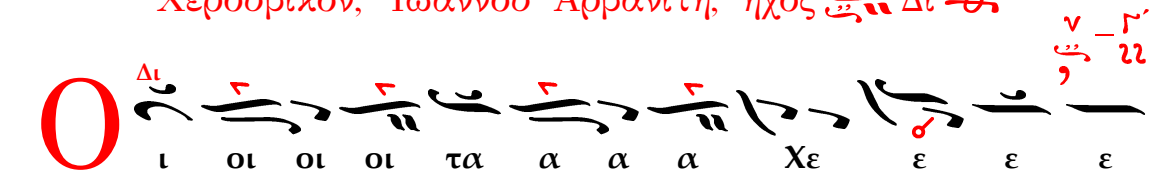
Ἦχος ὕψ Δι

Δ ο ξα α σοι 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

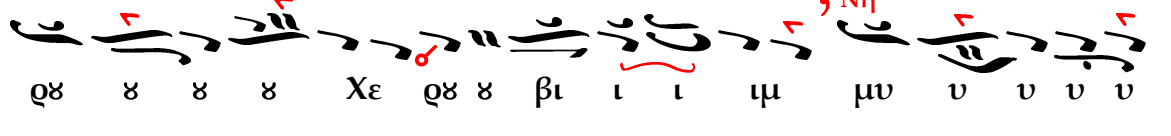

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

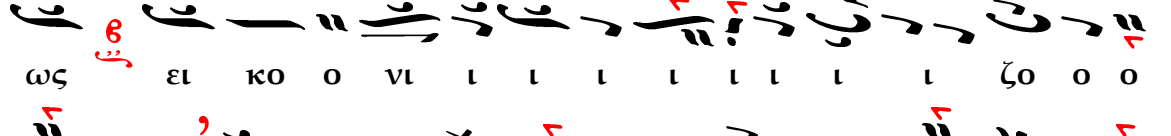
Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

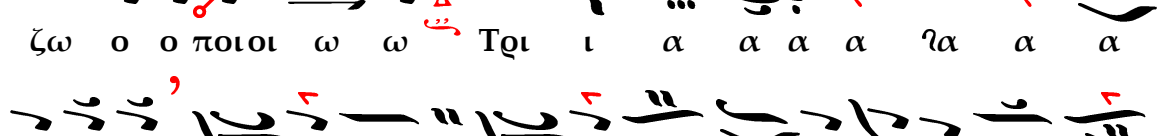
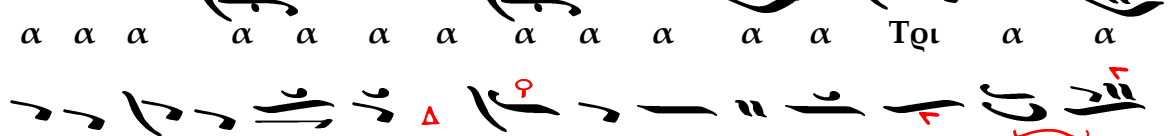
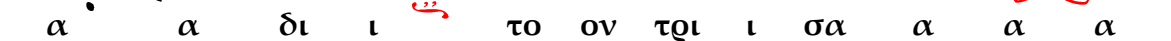
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρα ρα ρα ρα Χε ρα ρα βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

 ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

 α α α α α α α α α α α Τρι α α

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν ^{Ζ'}

π ρ ο σα α α δο ο ο υ μ νο ν π ρ ο ο σα α α ^Μ ^{Β8}

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α ^{Δι}

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α ^{Ζ'}

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α α αν ^Δ

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α ^Δ

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι ^Δ **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως ^Δ δο ο ρυ φο

ο ρ8 8 8 με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν ^Δ Α λλη λ8 8 8 ι ι ι ι

α α α α α ^Δ

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

υ υ υ υ υ υ υ ε ι ε ις μνη η μο ο ο

συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λ λ λ

λ λ λ αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω λ λ λ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σται αι αι ε σται αι δι λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

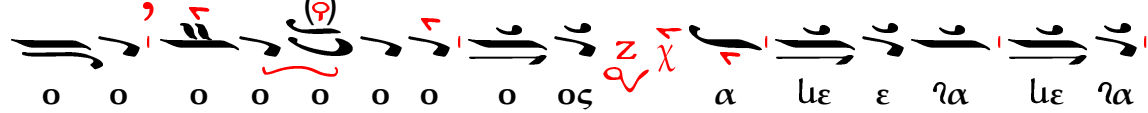
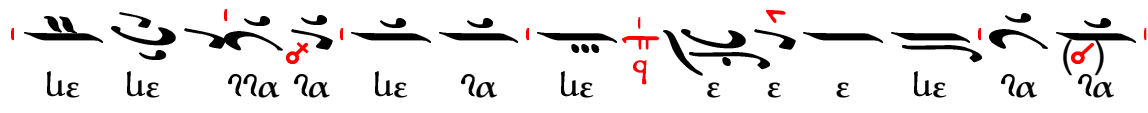
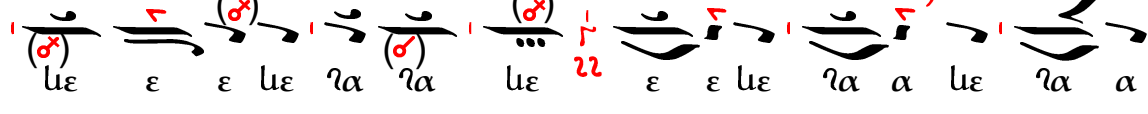
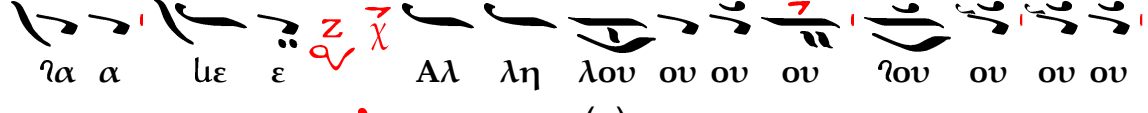
λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

 ε σ τ α ι α ι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κ α ι α ι α ι α ι

 α ι ε σ τ α ι δι ι ι ι ι ι ι ι κ α ι α ι α ι ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α λ ι ε ε λ α λ ι ε λ α

 λ ι ε λ ι ε λ α λ α λ ι ε λ α λ ι ε ε ε ε λ ι ε λ α λ α

 λ ι ε ε ε λ ι ε λ α λ α λ ι ε ε ε λ ι ε λ α α λ ι ε λ α α

 λ α α λ ι ε ε Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ λ ο υ ο υ ο υ ο υ

 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

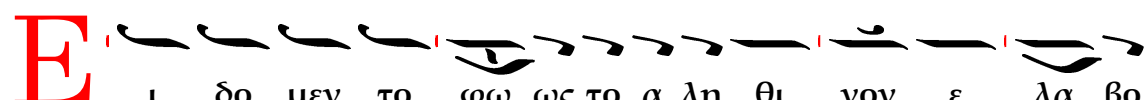
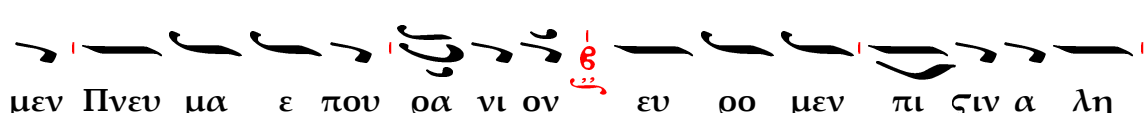
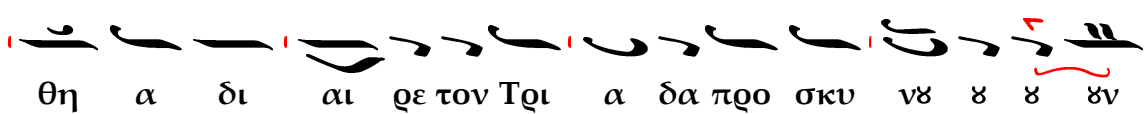
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι Θ

 Ε ι δ ο μ ε ν τ ο φ ω ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν ε λ α β ο

 μ ε ν Π ν ε υ μ α ε π ο υ ρ α ν ι ο ν ε υ ρ ο μ ε ν π ι ς ι ν α λ η

 θ η α δ ι α ι ρ ε τ ο ν Τ ρ ι α δ α π ρ ο σ κ υ ν ς ς ς ς ν

 τ ε ς α υ τ η γ α ρ η μ α ς ε ε σ ω σ ε ε ε ν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω το μα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
νον απο τινυν και ε ως ται ω ω νος (δὲς)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον απο τινυν και ε ως
ται ω ω νο ο ος